

мишления върху своето опасно положение, и рано варанъта, още въ дрезгавината, тихо почукали на пжтната врата на братя Кънчеви Халачеви. Последната имъ е била отворена на часа. Трѣбва да забележимъ, че единъ отъ тѣзи братя, а именно Спирдонъ, е билъ зетъ на Пешева.

Вечеръта, обаче, Устабашевъ, неизвестно по какви съображения, напустналъ кжщата на поменатитъ братя. Следъ единъ или два дена, сжщото сторилъ и Пешевъ, кжто се прехвърлил у лелини си, т. е. въ кжщата на Ивана Иляолу, гдето мислѣлъ, че ще бжде на по-сигурно и безопасно мѣсто. Последната се е намирала презъ улицата.

Щомъ, обаче, Иванъ Иляолу, който билъ провонсиранъ туркофилъ, се научилъ за неочакваното присжтствие на Пешева въ кжщата му, ведвага му далъ пѣрта Тогава Пешевъ прескочилъ превъ плета въ съседната градина на Иванча Пенчевъ и се скрилъ.

Тукъ последниятъ се е крилъ единъ или два дена най много.

Единъ день следъ обѣдъ — това било на 28 или 29 априлъ — откъмъ конака потеглили около сто души добре въоржжени низами, заедно съ нѣколко запжтета, и скоро се отзовали при речената градина. Следъ туй, нѣколко отъ низамитъ заели входоветъ на съседнитъ улици, а останелитъ обходили отъ всички страни градината. Въ това време между българитъ въ близкитъ квартали настаналъ страшенъ смутъ и никой отъ тѣхъ не смѣлъ да се покаже на улицата.

На мѣстопроизшествието пъкъ сж се били събрали много турци, които съ нескрита радостъ и задоволство сж говорѣли за предстоящото залавяне на Ст. Пешевъ, който се е билъ скрилъ въ градината.

Тогава нѣколко низами предпазливо и нерешително влѣвали въ последната, претърсили я най-щателно, обаче Стефана не намѣрили. Въ това време пристигналъ и цѣлия мезличъ, начело съ кадията и пѣрвенцитъ българи: Икономъ Маринъ Софровиевъ, Иванъ Иляолу, Гатю Кънчевъ и още единъ, името на когото не можахме да узнаемъ. Последнитъ, по всѣка вѣроятность, сж били поканени или пъкъ насила ваставени отъ властѣта, да се явятъ на посоченото мѣсто и скловятъ Пешева да се предаде бевъ съпротива, тѣй като непосредствено следъ пристигането имъ, единиятъ отъ тѣхъ извикалъ нѣколко пжти превъ плета, по посока на малката кжщичка въ градината: „Стефане, предай се!“

Следъ като не последвалъ никакъвъ отговоръ, 5—6 низами се запжтили съ насочени пушки къмъ последната, разбили вратата ѝ, и не следъ много време извлекли Пешева на улицата.

Последниятъ билъ гологлавъ (вѣроятно фесътъ му